

ຂ່າວດີທີ່ເວົ້າເຈົ້າຢາກໃຫ້ເຈົ້າໄດ້ຍິນ

ເມື່ອພະເຍຊູຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ ສາວິກມາຫາພະອົງແລະຖາມວ່າ “ການທັງຫລາຍນີ້ຈະບັງເກີດມາເວລາໃດ ແລະສິ່ງໃດຈະເປັນສໍາຄັນວ່າພະອົງສະເດັດມາແລະເປັນທີ່ສຸດແຫ່ງໂລກນີ້?” ພະອົງຕອບວ່າ ຈະມີສິ່ງຄາມລະຫວ່າງປະເທດຕໍ່ປະເທດ, ຄວາມອິດຢາກ, ໂລກລະບາດ, ແຜ່ນດິນໄຫວ, ການລະເລີຍກົດຫມາຍເພີ່ມຂຶ້ນ, ຜູ້ສອນສາສະຫນາປອມຊັກນໍາຫລາຍຄົນໃຫ້ຫລົງຜິດ, ການກຽດຊັງແລະຂົ່ມເຫງດຕໍ່ເຫລົ່າສາວິກແທ້ຂອງພະອົງ, ຄວາມຮັກຕໍ່ຄວາມຊອບທໍາຂອງຫລາຍຄົນຈະຫນ້ອຍລົງ. ເມື່ອສິ່ງເຫລົ່ານີ້ເລີ່ມເກີດຂຶ້ນກໍສະແດງວ່າພະຄລິດໄດ້ມາປະທັບຢ່າງທີ່ບໍ່ປາກົດແກ່ຕາ ແລະລາຊະອານາຈັກຝ່າຍສະຫວັນມາໃກ້ແລ້ວ. ນີ້ເປັນຂ່າວດີ! ດັ່ງນັ້ນ ພະເຍຊູຈຶ່ງໄດ້ກ່າວເສີມຖ້ອຍຄໍາເຫລົ່ານີ້ເຊິ່ງເປັນສ່ວນຫນຶ່ງຂອງເຄື່ອງຫມາຍວ່າ “ຄໍາປະເສີດນີ້ແຫ່ງແຜ່ນດິນຂອງພະເຈົ້າຈະເປັນທີ່ເຫສະຫນາປາວປະກາດໄປທົ່ວແຜ່ນດິນໂລກ ເພື່ອຈະເປັນພິຍານແກ່ພວກຕ່າງປະເທດທັງປວງ ແລະເມື່ອນັ້ນທີ່ສຸດຈະມາເຖິງແລ້ວ.”—ມັດທາຍ 24:3-14.

ຕາມຮູບການແລ້ວ ເຫດການທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນໂລກເມື່ອບໍ່ດົນມານີ້ມີແຕ່ເລື່ອງບໍ່ດີ ແຕ່ວ່າສິ່ງທີ່ເຫດການເຫລົ່ານີ້ເລັ່ງເຖິງແມ່ນການປະທັບຂອງພະຄລິດ ຈຶ່ງຖືວ່າເປັນເລື່ອງດີ. ສະພາບການທີ່ກ່າວເຖິງຕອນຕົ້ນນັ້ນເລີ່ມເຫັນແຈ້ງໃນປີ 1914 ເຊິ່ງເປັນປີທີ່ມີການປະກາດເຖິງຢ່າງກວ້າງຂວາງ! ນັ້ນເປັນປີທີ່ເວລາກຳນົດຂອງພວກຕ່າງປະເທດສິ້ນສຸດລົງ ແລະເປັນເວລາການເລີ່ມຕົ້ນທີ່ມີການປ່ຽນແປງຈາກການປົກຄອງຂອງມະນຸດໄປສູ່ການປົກຄອງພັນປີຂອງພະຄລິດ.

ໄລຍະແຫ່ງການປ່ຽນແປງນັ້ນບອກໄວ້ໃນພະທໍາຄໍາເພງບົດ 110 ຂໍ້ 1 ແລະ 2 ແລະຄໍາປາກົດ 12:7-12. ຂໍ້ເຫລົ່ານີ້ສະແດງວ່າພະຄລິດນັ່ງຢູ່ເບື້ອງຂວາມືຂອງພະເຈົ້າໃນສະຫວັນຈົນເຖິງເວລາທີ່ພະອົງຈະໄດ້ເປັນກະສັດ. ແລ້ວສິ່ງຄາມໃນສະຫວັນຈະເຮັດໃຫ້ຊາຕານຖືກຖິ້ມລົງມາທີ່ແຜ່ນດິນໂລກຈຶ່ງກໍ່ໃຫ້ເກີດໄພພິບັດແກ່ແຜ່ນດິນໂລກ ແລະພະຄລິດຈະປົກຄອງໃນທ່າມກາງສັດຕູຂອງພະອົງ. ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍທັງຫມົດຈະຖືກກຳຈັດອອກໄປໂດຍ “ຄວາມທຸກທໍລະມານຢ່າງຫນັກ” ເຊິ່ງຈະເຖິງຈຸດສຸດຍອດໃນສິ່ງຄາມອະລະມະເສໂດນແລະແລ້ວພັນປີແຫ່ງການປົກຄອງດ້ວຍສັນຕິສຸກຂອງພະຄລິດກໍຈະຕາມມາ.—ມັດທາຍ 24:21, 33, 34; ຄໍາປາກົດ 16:14-16.

ຄໍາພິໄບເບິນບອກວ່າ “ທ່ານຈຶ່ງຮູ້ຈັກຂໍ້ຄວາມນີ້ ຄືວ່າໃນເວລາວັນທັງຫລາຍທີ່ສຸດ [“ຍຸກສຸດທ້າຍ,” ທ.ປ.] ນັ້ນ ເວລາຫນ້າກົວຫນ້າຢ້ານຈະບັງເກີດມາ. ເຫດວ່າຄົນທັງຫລາຍຈະຮັກແຕ່ຕົວເອງ ມັກເງິນຄໍາ ເປັນຄົນອວດຕົວເຢົາໆ ຄົນ

*“ເວລາຫນ້າກົວຫນ້າຢ້ານຈະບັງເກີດມາ”
ແລະ “ເມື່ອນັ້ນທີ່ສຸດຈະມາເຖິງແລ້ວ”*

ຈອງຫອງ ຄົນຫຍາບຊ້າ ຄົນບໍ່ຝັງພໍ່ແມ່ ຄົນບໍ່ມີຄຸນ ຄົນຖ່ອຍຮ້າຍ ຄົນບໍ່ມີຄວາມ
ຮັກຕາມທຳມະດາ ຄົນບັງຄາ ຄົນເວົ້າຄຳສໍ່ສຽດ ບໍ່ຄຸ້ມຄອງຕົວໃຫ້ດີ ຄົນຮ້າຍດຸ ຄົນ
ບໍ່ຮັກການດີ ຄົນຄິດກະບົດ ຄົນໃຈເລວພອງອື່ນ ຄົນອວດຕົວດ້ວຍຈອງຫອງ ຄົນຮັກ
ການສະຫນຸກສະຫນານຫລາຍກວ່າຮັກພະເຈົ້າ ເຂົາມີຫນ້າມີຕາເຫມືອນຄົນນັບ
ຖືພະເຈົ້າ ແຕ່ວ່າອຳນາດຂອງຄວາມນັບຖືນັ້ນເຂົາປະຕິເສດເສຍ ທ່ານຈິ່ງເວັ້ນເສຍ
ໄປຈາກຄົນຢ່າງນັ້ນດ້ວຍ.”—2 ຕີໂມເຕ 3:1-5.

ບາງຄົນອາດຈະຄັດຄ້ານວ່າສິ່ງເຫລົ່ານີ້ເຄີຍເກີດແລ້ວໃນປະຫວັດສາດຂອງມະ
ນຸດ ແຕ່ແທ້ຈິງແລ້ວ ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ບໍ່ເຄີຍເກີດຂຶ້ນໃນຂອບເຂດທີ່ໃຫຍ່ສຳນັ້ນມາກ່ອນ.
ຄືກັບທີ່ນັກປະຫວັດສາດແລະນັກວິຈານໄດ້ກ່າວໄວ້ ສິ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນກັບແຜ່ນດິນໂລກ
ຕັ້ງແຕ່ປີ 1914 ເປັນຕົ້ນມາບໍ່ມີສະໄຫມໃດທຽບໄດ້. (ເບິ່ງຫນ້າ 7.) ໃນພິບັດມີ
ຂອບເຂດທີ່ກວ້າງຂວາງກວ່າເກົ່າ. ນອກຈາກນັ້ນ ລັກສະນະອື່ນໆຂອງສັນຍະລັກ
ທີ່ພະຄລິດໃຫ້ກ່ຽວກັບສະໄຫມສຸດທ້າຍທີ່ຄວນຈະພິຈາລະນາແມ່ນ: ການປະກາດ
ເລື່ອງການປະທັບຂອງພະຄລິດແລະເລື່ອງລາຊະອານາຈັກນັ້ນເປັນໄປໃນລັກສະນະ
ທີ່ໃຫຍ່ໂຕທົ່ວແຜ່ນດິນໂລກຢ່າງບໍ່ເຄີຍມີມາກ່ອນໃນປະຫວັດສາດ. ການຖືກຂົ່ມ
ເຫງຍ້ອນງານປະກາດບໍ່ເຄີຍມີໃຜໄດ້ຮັບທໍ່ກັບພະຍານພະເຢໂຫວາ. ເຂົາເຈົ້າ
ຫລາຍຮ້ອຍຄົນຖືກປະຫານໃນຄ້າຍກັກຂັງຂອງພວກນາຊີ. ຈົນຮອດທຸກມື້ນີ້ ຍັງມີ
ການສັ່ງຫ້າມງານປະກາດຂອງພະຍານພະເຢໂຫວາໃນບາງດິນແດນ ແລະໃນ
ບາງບ່ອນເຂົາເຈົ້າຖືກຈັບກຸມ, ຖືກກັກຂັງ, ຖືກທໍລະມານ ແລະຖືກຂ້າ. ທັງຫມົດ
ນີ້ເປັນສ່ວນຫນຶ່ງຂອງສັນຍະລັກທີ່ພະເຢຊູບອກໄວ້ແລ້ວ.

ດັ່ງທີ່ບອກໄວ້ລ່ວງໜ້າໃນຄຳປາກົດ 11:18 “ພວກຕ່າງປະເທດໄດ້ຮ້າຍ” ຕໍ່ພະຍານຜູ້ສັດຊື່ຂອງພະເຢໂຫວາ ແລະນັ້ນກໍບົ່ງບອກວ່າພະເຢໂຫວາຈະສະແດງ “ຄວາມຄຽດຂອງພະອົງ” ຕໍ່ຊາດເຫລົ່ານັ້ນ. ຄຳພີຂັດຽວນີ້ກ່າວວ່າ ພະເຈົ້າຈະ “ທຳລາຍຄົນທັງຫລາຍທີ່ກະທຳແຜ່ນດິນໂລກໃຫ້ຊົ່ວໄປ.” ບໍ່ເຄີຍມີຍຸກໃດສະໄຫມໃດໃນປະຫວັດສາດມະນຸດທີ່ຄວາມສາມາດໃນການຄ້າຈູນຊີວິດຂອງແຜ່ນດິນໂລກຖືກຊຸ່ເຊັນປານນີ້ມາກ່ອນ. ແຕ່ບັດນີ້ສະພາບການໄດ້ປ່ຽນໄປ! ນັກວິທະຍາສາດຫລາຍຄົນເຕືອນວ່າ ຖ້າມະນຸດຍັງເຮັດໃຫ້ເກີດມົນລະພິດເທິງແຜ່ນດິນໂລກຕໍ່ໄປມະນຸດໃນໂລກຈະຢູ່ບໍ່ໄດ້ອີກ. ແຕ່ວ່າພະເຢໂຫວາ “ໄດ້ສ້າງແຜ່ນດິນໃຫ້ມີຊາວຊົນ” ແລະພະອົງຈະກຳຈັດຜູ້ທີ່ກໍ່ຄວາມເສຍຫາຍແກ່ແຜ່ນດິນໂລກກ່ອນເຂົາເຈົ້າຈະທຳລາຍຫມົດທັງໂລກ.—ເອຊາຍ 45:18.

ພະພອນເທິງແຜ່ນດິນໂລກ ພາຍໃຕ້ລາຊະອານາຈັກ

ຄວາມຄິດທີ່ວ່າ ຈະມີຜູ້ຄົນຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກຖານະລາສະດອນແຫ່ງລາຊະອານາຈັກຂອງພະເຈົ້ານັ້ນອາດຈະຝັງແປກສຳລັບຫລາຍຄົນທີ່ເຊື່ອຖືຄຳພີໄບເບິນເຊິ່ງຄິດວ່າທຸກຄົນທີ່ໄດ້ຮັບການຊ່ວຍໃຫ້ລອດຈະໄປຢູ່ສະຫວັນ. ຄຳພີໄບເບິນສະແດງວ່າ ຜູ້ທີ່ຈະໄປຢູ່ສະຫວັນມີຈຳນວນຈຳກັດແລະຜູ້ທີ່ຈະມີຊີວິດຕະຫລອດໄປເທິງແຜ່ນດິນໂລກຈະເປັນມະຫາຊົນຫມູ່ໃຫຍ່ຈຳນວນບໍ່ຈຳກັດ. (ຄຳເພງ 37: 11, 29; ຄຳປາກົດ 7:9; 14:1-5) ໃນຄຳພີໄບເບິນຢູ່ທີ່ພະທຳດານຽນໄດ້ມີການ

ພະຍາກອນໄວ້ວ່າລາຊະອານາຈັກຂອງພະເຈົ້າທີ່ພະຄລິດປົກຄອງຈະຄອບຄອງທົ່ວແຜ່ນດິນໂລກ.

ຕາມຄຳພະຍາກອນນັ້ນ ລາຊະອານາຈັກຂອງພະຄລິດເປັນຫີນກ້ອນຫນຶ່ງທີ່ຖືກສະກັດອອກມາຈາກສິດທິສູງສຸດໃນການປົກຄອງຂອງພະເຢໂຫວາເຊິ່ງປຽບຄືກັບພູເຂົາ. ຫີນກ້ອນນັ້ນໄດ້ກະທົບແລະທຳລາຍຮູບຮ່າງທີ່ຫມາຍເຖິງຊາດມະຫາອຳນາດຕ່າງໆຂອງໂລກນີ້ ແລະ “ຫີນທີ່ໄດ້ຖືກຮູບກໍໄດ້ບັງເກີດເປັນພູໃຫຍ່ທີ່ໃຫ້ແຜ່ນດິນໂລກເຕັມ.” ຄຳພະຍາກອນນັ້ນກ່າວຕໍ່ໄປວ່າ “ໃນຄາວກະສັດທັງຫລາຍນັ້ນ ພະເຈົ້າແຫ່ງຝ້າສະຫວັນຈະຕັ້ງພະລາຊະອານາຈັກອັນຫນຶ່ງໄວ້ທີ່ຈະບໍ່ຈົບຫາຍສັກເທື່ອ. ແລະພະລາຊະອານາຈັກນີ້ຈະບໍ່ກາຍເປັນຂອງຊາວປະເທດອື່ນ. ມັນຈະໃຫ້ລາຊະອານາຈັກທັງປວງນີ້ຫັກແຕກຈົບຫາຍ ແຕ່ວ່າຕົວເອງຈະຕັ້ງຢູ່ສືບໄປເປັນນິດ.”—ດານຽນ 2:34, 35, 44.

ລາຊະອານາຈັກນີ້ແລະຄວາມຫວັງທີ່ໄດ້ມາຈາກພະຄຳພີເລື່ອງຊີວິດຕະຫລອດໄປເທິງແຜ່ນດິນໂລກທີ່ໄດ້ສະສາງໃຫ້ສະອາດແລະງົດງາມແລ້ວນັ້ນແຫລະເປັນເລື່ອງທີ່ພະຍານພະເຢໂຫວາຢາກບອກກັບເຈົ້າ. ຫລາຍລ້ານຄົນທີ່ມີຊີວິດຢູ່ໃນຕອນນີ້ແລະອີກຫລາຍໆລ້ານຄົນທີ່ຢູ່ໃນບ່ອນຝັງສືບກໍຈະມີໂອກາດທີ່ຈະຢູ່ຫຼັບຕະຫລອດໄປ. ຕໍ່ຈາກນັ້ນ ພາຍໃຕ້ການປົກຄອງພັນປົວຂອງພະເຍຊູຄລິດ ພະປະສົງເດີມທີ່ພະເຢໂຫວາໄດ້ສ້າງແຜ່ນດິນໂລກແລະໃຫ້ມະນຸດຄູ່ທຳອິດຢູ່ຫຼັບກໍຈະສຳເລັດເປັນຈິງ. ອຸທິຍານເທິງແຜ່ນດິນໂລກນີ້ຈະບໍ່ເປັນຕາເບື້ອເລີຍ. ອາດາມໄດ້ຮັບມອບຫມາຍໃຫ້ເຮັດວຽກໃນສວນເອເດນຢ່າງໃດ ມະນຸດຊາດກໍຈະມີໂຄງການທີ່ທ້າທາຍຄວາມສາມາດໃນການເບິ່ງແຍງແຜ່ນດິນໂລກແລະຕົ້ນໄມ້ພ້ອມທັງສັດທີ່ຢູ່ໃນໂລກຢ່າງນັ້ນເຊັ່ນກັນ. ເຂົາເຈົ້າ “ຈະຊົມຊື່ນຍິນດີກັບສິ່ງທີ່ຫມາຍໄດ້ນັ້ນຢ່າງເຕັມທີ່.”—ເອຊາອີ 65:22, ທ.ປ.; ຕົ້ນເດີມ 2:15.

ເປັນໄປໄດ້ທີ່ຈະຍົກຫລາຍຂໍ້ຈາກຄຳພີຂຶ້ນມາເພື່ອສະແດງວ່າສະພາບການຕ່າງໆເຫລົ່ານັ້ນຈະເກີດຂຶ້ນ ເມື່ອຄຳອະທິດຖານທີ່ພະເຍຊູສອນໄວ້ໄດ້ຮັບຄຳຕອບທີ່ວ່າ “ຂໍໃຫ້ແຜ່ນດິນຂອງພະອົງມາຕັ້ງຢູ່. ນ້ຳໃຈຂອງພະອົງສຳເລັດແລ້ວໃນສະຫວັນຢ່າງໃດ ຂໍໃຫ້ສຳເລັດທີ່ແຜ່ນດິນໂລກຢ່າງນັ້ນ.” (ມັດທາຍ 6:10) ຢ່າງໃດກໍຕາມ ຕອນນີ້ໃຫ້ເຮົາເບິ່ງພຽງຕົວຢ່າງຫນຶ່ງທີ່ອ່ານວ່າ “ເຮົາໄດ້ຍິນສຽງປາກດັງອັນໃຫຍ່ມາຈາກພະທີ່ນັ້ນວ່າ ‘ຈິ່ງເບິ່ງ ຈຳຫນັກຂອງພະເຈົ້າກໍຢູ່ກັບມະນຸດແລ້ວ ແລະພະອົງຈະສະຖິດຢູ່ກັບເຂົາແລະເຂົາຈະເປັນພວກຂອງພະອົງ ແລະພະເຈົ້າເອງຈະຢູ່ກັບເຂົາ. ເປັນພະເຈົ້າຂອງເຂົາ. ແລະພະເຈົ້າຈະເຊັດນ້ຳຕາທັງຫລາຍຈາກຕາຂອງເຂົາ ແລະຄວາມຕາຍຈະບໍ່ມີຕໍ່ໄປ ແລະຄວາມທຸກໂສກ ແລະຮ້ອງໃຫ້ ແລະເຈັບປວດຈະບໍ່ມີຕໍ່ໄປ. ເຫດວ່າສິ່ງທັງຫລາຍທີ່ເປັນເມື່ອກ່ອນນັ້ນກໍລ່ວງໄປແລ້ວ.’ ແລະພະອົງຜູ້ໄດ້ນັ່ງທີ່ພະທີ່ນັ້ນໄດ້ບອກວ່າ ‘ຈິ່ງເບິ່ງ ເຮົາສ້າງສັບພະທຸກສິ່ງຂຶ້ນໃຫມ່.’ ແລະພະອົງບອກວ່າ ‘ຈິ່ງຂຽນໄວ້ເຖິນ ເພາະວ່າຖ້ອຍຄຳທັງຫລາຍນີ້ເປັນຄຳສັດຊື່ແລະທ່ຽງແທ້.’—ຄຳປາກົດ 21: 3-5.

ນິແຕລັນ

ນິເຊເລັຍ

